

Aukuras

Laisvas nepriklausomas gimnazijos laikraštis
Penkiolikieji leidimo metai

2007 lapkritis
Kaina 50ct

„Laiko laiveli, nenešk manęs pro šalį juodais vandenim tarp juodų bangų įkalinęs“ ... kažkodėl kartoju ir kartoju „Paskutinių Bremeno muzikantų“ dainos žodžius. Ruduo. Besibaigiantis lapkritis. Barokinės egzistencijos metas. Barokinės sielos ir minimalistiškai modernaus rudens...

Gal laiko laivelis – geriausias šio nesimatymo su jumis mėnesio simbolis. Nors buvo minčių, kad pirmasis numeris bus ir paskutinis, kad grįžti į praeitį laikraščio puslapiuose visai neverta, o dabarties akimirkas fiksuoja tikrieji ir mobilieji foto aparatai, kompiuteriniai „chat'ai“ ir dalijimasis ramybės neduodančia mintimi per pamoką tyliai prigulus ant suolo. Gal ir suklysta, nes asntrasis numeris visgi pasirodė. Šiek tiek kitoks. Su ilgesniais tekstais. Naujomis rubrikomis. Aikštingesnis, gal net piktesnis. Kandesnis? Bet ar ne to tikimasi iš „ketvirtosios“ valdžios? O juk taip gera kartais pasijusti valdžia... Tik dažnai kyla klausimas – ji likimo dovana ar išbandymas? O mes? O jūs? Visagaliai, visur ir visada reiškiantys savo poziciją, ar tyliai „galingesniųjų“ užsakymams paklūstantys vykdytojai? Galbūt į šį klausimą atsakys ne tik naujasis „Aukuro“ numeris, bet ir gimnazijoje vyksianti savivaldos lyderių konferencija „Veikime. Įprasminkime. Tobulėkime“.

O kol kas... Žvelgiu pro langą į vis anksčiau temstančią dieną, o ten... barokas, barokas, barokas. Ir ne vien egzistencinėmis praradimo nuotaikomis paženklintas ruduo. Puikus pavyzdys – į sraunius Neries vandenį Mokytojų dieną ketvirtokų paleisti „svajonių laiveliai“. Gal ir gerai, kad būtent tomis rudens dienomis pro lietaus uždangą suspindo saulė ir visi trumpam stabtelėjome: vieni - suvokę, kaip greitai bėga laikas, kaip greitai užaugo MŪSŲ vaikai. Kiti - nustebinti savo pačių išradingumo, o gal sutrikdyti netikėtai ant blakstienų suvirpusios sentimentalios (jaunajai kartai - sentimentai? Patikėkite, būna ir taip!) ašaros, priminusios, kad laikas bėga, o jausmai... išlieka? Atgyja? O gal tampa brandesni? Gal būtent dėl jų taip gera kartais sugrįžti į praėjusią dieną, kuri, atrodo, tikrai verta magiškosios frazės: „O stabtelėk, akimirksni žavus!“. Tai pasidžiaukime, kad šių žodžių, kaip tragiškajam Faustui, nereikia ištarti ateičiai – jis čia ir dabar. Ir pranašauja viltį...

„Gal aš dar rasiu svajonių salelę, gal plauksiu išplauksiu nerasdamas jos... / Nes upės tėkmės sustabdyt nieks negali ir nieks nepasuks atgalios...“ Ne, tai jau ne mano mintys. Tai kažkodėl mintyse vis besisukantys rudeniškai egzistenciniai „paskutiniai Bremeno muzikantai“...

Laiko laiveliu plaukianti redakcija

Veikime. Įprasminkime. Tobulėkime

Šių metų lapkričio 30 dieną Jonavos Senamiesčio gimnazijoje vyks respublikinė mokinių savivaldų lyderių konferencija „Veikime. Įprasminkime. Tobulėkime“. Šiame renginyje dalyvaus moksleivių savivaldų delegacijos iš Kėdainių, Kauno, Krakių, Kupiškio, Panevėžio bei Vilniaus. Renginyje dalyvaus mokyklų, kurios 2007 metų sausio 20 dieną pasirašė bendradarbiavimo sutartis, atstovai. Sąskrydžio tikslai – stiprinti mokyklų bendradarbiavimą, dalytis savivaldų veiklos patirtimi. Konferencijos metu mokiniai skaitys pranešimus apie savo veiklą bei

pasiekimus, vyks intensyvus darbas grupėse, kurio metu lyderiai mėgins spęsti tikrai aktualius klausimus, ieškos efektyvių būdų savivaldai stiprinti, tobulinti dalyvavimo joje formas ir galimybes. Vakare aktyviausiųjų laukia smagi vakaronė tema: „Laiko mašina“, kurios metu atsivers galimybė pakeliauti po praeitį, atskleisti ir šiuolaikiškai interpretuoti jos paslaptis. Tikimės, kad ne tik tapsime gerais draugais, bet ir igysime patirties bei smagiai praleisime laiką.

Neringa Skrolytė

Lapkričio 30 –ąją mokysimės... savivaldos!

Gimnazijoje vykstantis savivaldos organizacijų stiprinimo projektas „Veikime. Įprasminkime. Tobulėkime“, atrodo, įgauna pagreitį. Lapkričio 30 vyksianti konferencija apibendrina jau beveik metus besitęsiančią veiklą. Projekto paskirtis – skatinti jaunus žmones mokytis dalyvauti pilietiniame valdyme, skatinti ugdytis atsakomybę už savo veiksmus, t.y. gyventi ir veikti demokratiškai. Jonavos Senamiesčio gimnazistų taryba aktyviai sprendžia mokinių problemas, telkia bendrai veiklai, siekia kokybiško bendradarbiavimo. Tikimasi, kad projektas sutelks mokinių savivaldas aktyviai veiklai, o pristatyti kūrybiniai darbai bus įdomūs ir naudingi ne tik projekto dalyviams, bet visiems aktyviems moksleiviams.

„Aukuro“ informacija

SAVivalda – saviVALDA – SAVIVALDA

Kas ji, toji savivalda? Kuriažodžio dalį reikėtų pabrėžti, kad atsiskleistų tikroji prasmė?

Europos vietos savivaldos chartijos 3 straipsnis teigia: „Vietos savivalda – tai teisė ir veikti galimybė vietos valdžios organams savo atsakomybe ir vietos gyventojų interesais tvarkyti ir valdyti žymią viešųjų reikalų dalį. Šią teisę įgyvendina tarybos arba susirinkimai, kuriuos sudaro slaptu, lygiu, tiesioginiu ir visuotiniu balsavimu laisvai išrinkti nariai“.

Artėjant respublikinei mokinių savivaldų lyderių konferencijai, pasidomėjome, ką apie savivaldą žino ir mano gimnazistai.

Trečiokas Marius: Savivalda? Tai kai valdo savi ☺. Tada man gerai. Ar savi valdo dabar gimnaziją? Nelabai savi, tai man gal nelabai gerai?

Pirmokė Milda: Mes rinkome klasės savivaldą. Mūsų seniūnė labai gera – lanko susirinkimus, viską mums greitai praneša. Aš nenorėčiau būti seniūne, labai daug

darbo. Dar savivalda – atsakingas už lankomumą.

Nenorėję prisistatyti antrokai: Savivalda gerai. Rūpinasi mokiniais, padeda spęsti problemas. Ar mums kada nors padėjo? Ne, mes neproblemiški. Bet tikimės, kad prireikus padės.

Antrokas Lukas: Savivalda – tai seniūnė. Tik ji nelabai valdo. Mes patys ją valdome ☺.

Pasirodo, dauguma gimnazistų savivaldą tapatina su seniūne. Iš dalies jie teisūs – visų klasių seniūnai – mokinių tarybos nariai. Pasidomėjome, kaip galima tapti seniūnu.

Trečiokė Asta: Mūsų klasėje niekas nenorėjo būti seniūnu. Tai auklėtoja paskyrė.

Antrokas Giedrius: Mes rinkome slaptu balsavimu. Iš trijų kandidatų. Bet išrinko ne tą, už kurį aš balsavau.

Trečiokas Paulius: Mano draugas pats pasisiūlė. Jis visą laiką būna seniūnas.

Kadangi dauguma atsakiusiųjų savivaldą tapatino su seniūnu, paklausėme, kas, jų nuomone, vadovauja (ar

savivaldžiauja), gal tiksliau, atstovauja visiems gimnazijos moksleiviams. Nors dauguma teisingai nurodė gimnazijos prezidentę Giedrę, maždaug kas penktas apklaustasis turėjo kitą nuomonę. Didžiajai daliai atrodė, kad geriausiai jų interesus gina pavaduotoja Jolanta. Ką gi, miela pavaduotoja, turbūt rasite galimybių padėkoti už pasitikėjimą ☺!

Paklausinęję darome išvadą – per siaurai, mielieji gimnazistai savivaldą suprantate. Seniūnas – dar ne vienintelis žmogus, galintis padėti problemas spęsti, privalantis jūsų interesams atstovauti. Ką kalbėti apie tuos, kuriems seniūną išrenka auklėtoja. Vertėtų pasidomėti konferencijos medžiaga, gal kitais metais apie savivaldą ir dalyvavimą joje atsakingiau pagalvosite.

Paparacas: Ką gi, žmonės verti tokios valdžios, kokią patys išsirenka. Taigi, mielieji, jei esate nepatenkinti savivalda, žinokite, ką turėtumėte kaltinti ☺.

Ona ir Agnė

Informacija

Na, o dabar pateikiame informaciją tiems, kurie savivaldą įsivaizduoja... kaip savųjų valdžią ☺. Jonavos Senamiesčio gimnazijos tarybą sudaro

Prezidentė (1 mokinys)

Klasių seniūnai (28 mokiniai)

GIMNAZISTŲ TARYBOS VALDYBA:

Pirmininkas – prezidentė – Giedrė Miliauskaitė, 4ra.

Sekretorė – Ieva Šegždaitė, 4ra.

Sekretorė – Loreta Šilgalytė, 4ha.

Gimnazijos tarybos nariai: po vieną seniūną iš šrauto.

Apie gimnazijos tarybos veiklą daugiau galite sužinoti gimnazijos puslapyje <http://gimnazija.tinkle.lt>

Konferencijos programa.

- 9.00 – 10.00 Registracija
- 10.00 – 10.15 Konferencijos atidarymas
- 10.15 – 12.00 Pranešimai.
- 12.00 – 12.20 Kavos pertrauka.
- 12.20 – 13.30 Pranešimai.
- 13.30 – 14.00 Darbas grupėse.
- 14.00 – 15.00 Pietūs.
- 15.00 – 16.00 Rezoliucijų pristatymas. Konferencijos apibendrinimas.
- 16.00 – 17.00 Pasirengimas vakaronei.
- 17.00 – 21.00 Vakaronė.

LKL. LMKL. NKL. Šie trumpiniai gerai žinomi kiekvienam save gerbiančiam krepšinio aštuoliui. Jokia paslaptis, kad dauguma gimnazijos mokinių, mokytojų – azartiški sporto mylėtojai. Ypač neabejingi tautiniam sportui – krepšiniui. Todėl ir raidės SGKL brangios kone kiekvieno gimnazisto širdžiai.

Kažin, ar pirmasis SGKL prezidentas Liutauras Daugirdas numanė, kad lyga sulauks tokio jubiliejaus. Kaip ir dera, dešimtąjį SGKL sezoną atidarė gimnazijos direktorė Rita Čiužienė, priminusi šio renginio kilmę (nepamiršo šiltų žodžių ir pirmajam prezidentui) ir palinkėjusi jam vykti skalndžiai. Plojimais pasitiktas administracijos sprendimas įsteigti prizą „Už kilnų žaidimą“. Prisiminus didžiosiose arenose nuolat vykstančias krepšinio batalijas, abejonių dėl tokios nominacijos aktualumo tikrai nekyla. Sėkmės, gražių emocijų ir gero žaidimo linkėjo Jonavos kūno kultūros centro direktorė Regina Stupurienė. Viešnia pristatė prizą rezultatyviausiam žaidėjui ir visus pamalonino pažadu, kad SGKL finalai ir lygos uždarymo šventė vyks Jonavos sporto centro salėje. Beje, apdovanojimo sulauks ir išradingiausi, kultūringiausi bei

aistringiausi sirgaliai. Gimnazijos senbuviams tarp garbingų svečių šiek tiek keistoka buvo matyti tik pernai gimnazisto uniformą „išaugusį“ buvusį SGKL prezidentą Laimoną Kazulį, kuriam tarti sveikinimo žodžius buvo kur kas baisiau nei bandyti pataikyti į krepšį iš aikštės vidurio.

Nors pirmasis metimas nebuvo taiklus, nuotaika niekam nesugedo. O ir nebuvo kada: skambant ketvirtokės Justės dainai labiausiai linksminosi mokytojų – krepšinio žaidėjų komanda, vadovaujama Jolantos Abramavičienės. Grakšti šokėjų pora visai nejuo, kad sukasi ne ant parketo, o krepšinio aikštelėje. Nekantraujantys žaidėjai jau rikiavosi krepšiniui, o sirgaliai aistringai sveikino ir mokytojų, ir mokinių rinktines. Rungtynės prasidėjo, ir, kaip bebūtų keista, pirmuosius taškus pelnė mažiausias žaidėjas, mokinių rinktinės narys pirmokas Evaldas. Ir nors Marijonas Mikutavičius savo dainoje, privalomai skambėjusioje atidarymo šventėje, linkėjo „nesikankinti dėl medalio“, aikštelėje užvirė arši kova. Kamuolai skriejo į krepšius, pro krepšius ir net iki lubų. Atkakliai kovai trūko tik nepakartojamų Giedriaus Kubiliaus, naujosios sporto eterio žvaigždės, komentarų.

Žinoma, neapsieita be traumų. Akyla mūsų akis pastebėjo, kaip griuvo mokytojas Saulius Brazauskas, kaip sunkiai nuo grindų kėlėsi Evaldas. Galima tik džiaugtis, kad entuziazmas ir noras laimėti buvo kur kas didesni nei skausmas šonuose, todėl rungtynės tęsėsi. Nuskambėjus finaliniam švilpukui pergalę šventė nuovargio nualinti mokytojai. Galbūt paskatinta gražių linkėjimų, o gal trokšdama kilnaus žaidimo prizo, savo apdovanojimą - tortą nugalėtojų komanda atidavė mokiniams.

Be abejo, visų akis traukė populiariausias renginio duetas – mokytojas Nerijus Zabaraukas ir pirmokas Evaldas. Kažin ar parankus tokio ūgio priešininkas krepšinio treneriu dirbančiam mokytojui būtų tikrose varžybose, bet kad galėtų tapti slaptuoju ginklu, abejonių nekyla. Deja, pakalbintas Evaldas pareiškė, kad krepšininku būti nenorėtų.

Ką gi, šventė baigėsi, išibėgė lygos kasdienybė. Krepšinio rungtynių apžvalgą galėsite perskaityti kitame „Aukuro“ numeryje.

Laikiniai einanti sportozaurės pareigas Kotryna

Ką gi, mielieji. Madų šou pasilepinote, dailiais šokėjų kostiumais žavėjotės? Prie gero greitai priprantama, tik ar ne metas būtų savo aprangos stiliumi pasirūpinti? Nesvarbu, kad kasdienybė, bet gražiai ir skoningai atrodyti gimnazistui privalu. Apie ignoruojamus švarkus daug nekalbėsiu, bet gerų patarimų tikrai negailėsiu. Taigi, DĖMESIO! Naują rubriką STILIUKAS pristato pradendantysis stilistas ir gyvenimo būdo vadybininkas Amsas Sabakevičius ☺!

Stiliukas

Visai stilinga mergina. Ir palaidinė, ir kelnų raštai dera su šukuosena. Labai trūksta stilingos kuprinės arba rankinės. Keletas knygų taip pat parodytų, kur ir ko ji atėjusi ☺

Labai gražu. „Fift“ stilius, bet jeigu tinka ir patinka... tik ar nepamiršai, mergaite, kur ir ko atėjai? Tiesa, į rankinę ne tik knygos telpa...

Unimokinio stilius. Sveikinu. Maskuotė partizaniška ☺. Nei per pamoką, nei per pertrauką niekas nepastebės ☺

Tikra gimnazistė. Paprasta, stilinga, tvarkinga. Akivaizdu, kad atėjo mokytis. Ir tai jai patinka ☺. Atsiprašau, man taip pat ☺. Va, ji ir švarką nešioja ☺

Praktiška, patogiu. Viena tikra, kitai kažko trūksta (kažkokio darbužio). Tiesa, kur tas švarkas dingo? Kuprinė super!!!

Mielieji ir mielosios! Puoškites, gražinkites. Būkite stilingi. Tik nepamirškite renginio paskirties. Ką, čia ne renginys? Tai kur aš pakliuvau? Tai čia ne mokslių vakarėlis? Siaubas, vėl ne pro tas duris pataikiau. Pamačiau tą katę ir... Tiek to. Man patiko. O jums? Amsas ☺

Dangus ne per aukštai!

Neįprastomis ir visai ne šventinėmis savaitės dienomis – ketvirtadiinį ir penktadienį - Senamiesčio gimnazijoje vyko mums įprastas, kitiems galbūt šokiruojantis renginys - techno meno dienos. Gimnazistai kalbėdamiesi su draugais ir kolegomis šiuos žodžius taria ypač pagarbiai, o ar yra dėl ko? Ar dvi neįprastai jaunimo kuriamo meno dienos vertos to pakilaus balso tono ir veido išraiškos, kuri šaukte šaukia: mes geriausi? O gal apie jas taikliau apibūdina jau sparnuota tapusi mokytojos J. Katinienės frazė: „Ach, kiek laiko veltui!“?

Na, ne, čia ne tas geriausias kūrėjas! Tai 2a instaliacija, vis dar šiek tiek tebegąsdinanti gimnazistus.

Šį kartą viskas prasidėjo kiek kitaip nei visada. Pirmenybė teko šokio mylėtojams - jų pasirodymais startavo netradiciškai tradicinė šventė. Koks vėjas pripūtė šių naujovių į jau nuolatine tapusią renginio tvarką - niekas nežino ir tikriausiai nesužinos, tačiau visiems gerai, o ir skundų organizatoriai dar nesulaukė. Kaip sakė Jonavos švietimo ir kultūros skyriaus specialistė atsakinga už prevencinius projektus D. Deikienė, neįprastos dienos ir tvarka turi būti neįprasta. Direktorė R. Čiužienė visiems palinkėjo gražių išpūdžių, paskatino dalyvauti ir žavėtis, sakė nebeįsivaizduojanti lapkričio mėnesio pabaigos be šurmulio, būdingo tik techno meno dienoms.

O tada prasidėjo. Kokių tik šokių nebuvo! Kiekviena klasė bandė savaip perteikti renginio idėją (neneigsime, kad vieniems tai pasisekė geriau, kitiems blogiau), stengėsi parodyti tai, ką geriausiai moka, arba tai, ką išmoko vos vakar, kaip įmanydami mėgino paveikti

Aukuras

žiūrovų, o labiausiai - komisijos sielas ir širdis.

3f klasės šokio akimirka

Žavėjomės ir linksma, vaikinių vedama šokių pamokėle, ir Britney Spears parodija, ir neįprasta elegantiško šokio ir hip-hop'o muzikos kompozicija, ir suknelėmis iš paklodžių ir meilės dramomis, ir pižaminių erelių šokiu, ir keistoku „kantristepu“, ir... ir... ir... visko matėme! Ar galėjo likti abejingų pirmoko Evaldo (1e) mirtinam triukui, šviesos žaismui ant baltų vėliavų (3h), šiuolaikinio folkloro interpretacijai (2b). Ne viskas buvo miela ir gražu akiai, juk kiekvienas savaip supranta, kas yra avangardas ir kas šokis. Bet netgi garsusis šokių kritikų duetas Vytenis Pauliukaitis ir Jurijus Smoryginas greičiausiai netektų žado, nekalbėtų apie Buratino pusseseres ir pusbrolius ir vieningai paskelbtų verdiktą: „Šokių virusas siaučia po Lietuvą“. Iš visų pasirodymų kompetetingoji komisija **trečiąją vietą skyrė 3b klasei** už šokį „Kazanova“, **antrieji buvo 4re** („Pašėlusios kojytės“), na o **nugalėtojais tapo 3e klasė** („Kaip jums šitas?“).

Beet. Yra vienas bet. Pasidalijusi išpūdžiais ir paklausinėjusi, kaip patiko šou, Senamiesčio gimnazijos moksleivių, nugirdau vieną gandą gandelį: nugalėtojų klasė laimėjo nelabai sąžiningai ir apeidama konkurso taisykles, kuriose sakoma, kad šokį turi sukurti patys moksleiviai. Nieko nekaltinu ir nesakau, kad jie pažeidė šią svarbią sąlygą, leidžiu spręsti jums patiems: <http://www.youtube.com/watch?v=hspU2aUMDwY>.

Penktadienį po pamokų, per kurias

tikriausiai nė vieno mokinio galvoje nesisuko niekas kitas, tik likę techno meno dienų pasirodymai, prasidėjo avangardinės muzikos šou. Iš vienu klasių buvo tikėtasi daugiau, iš kitų mažiau, vieni nustebino drąsa, dramatismu, kiti - paprastumu, treči - originalumu, bet nugalėjo geriausieji ir tie, kurie tiksliausiai „tilpo“ į techno meno dienų rėmus. Nors, palaukite! Ar toks renginys gali turėti rėmus? Avangardas? Na, tiek to. Laimėjo geriausieji.

2e muzikinis pasirodymas pralinksmino žiūrovus labiau nei bet kuris kitas.

Estetiškoji choro vadovė D. Paulauskienė su savo dainininkais.

Mano galva, už drąsą ir dramatiškumą pirmąsias vietas turėjo užimti 2c „Šunų užkalbėtojas“ ir 2a „Nuotaikų kaita“, už paprastumą galėjo būti įvertinta 1b ir jų „Aleksiuko dainelė“, 4ra Lyriška daina su vaidybos elementais „Penkios minutės laukimo“, mano nuomone, sudarė tobulą visumą, už originalumą geriausiųjų vietas skirčiau dviems vaikinams – Šarūnui ir Andrejui (pasirodymas „7 elements“) bei 4hb, sugebėjusiai suderinti elektroniką, saksofoną, elektrinę gitarą ir sukūrusiai tikrą avangardinę muziką. Vienas išpūdingiausių (mano galva) - 4rc pasirodymas „Ruslana žaidžia puodais“ - merginos išgavo tikrai įdomų ir originalų garsų skambesį naudodamasis tik rankomis, stalu ir vienkartiniais puodeliais. Argi tai ne tikrų tikriausias avangardas?

Tačiau, kad ir kaip bebūtų gaila, komisijoje aš nebuvau, vietų neskirsčiau, tik noriu tikėti, kad jos nuosprendžiu patenkinti likome visi - vieninteliais ir nepakartojamais nugalėtojais tapo Šarūnas ir Andrejus. Sveikiname jus!

Iškart po muzikos šou, sceną okupavo dizaineriai su savo naujausiomis kolekcijomis. O galbūt ir pirmosiomis gyvenime! Nežinau, ar aš tik viena pastebėjau, kad dabartinėje madoje vyrauja centų ir baltų suknelių tendencija. Gal ateityje pinigus naudosime ne pagal jų paskirtį, o puošimės per pokylius ir šventes? Nuoširdžiai tikiuosi, kad ne. Taigi. Kaip ir visur, gimnazistai stengėsi parodyti tai, ko neparodė kiti ir šokiruoti originaliomis idėjomis. Vieni išsiskyrė darbais, reikalavusiais ypatingo kruopštumo, kiti - gerai parinkta muzika, treči - puikiu dizainerio pristatymu. 2a gavo apdovanojimą už išimintiniausią komentarą - Mantas Danila, kaip ir praeitais metais, nustebino puikiais vaidybiniais sugebėjimais ir komišku - žiūrovai verkė iš juoko, klausydami dizainerio Ženios - Manto sukurto personažo - kalbų ir siūlymų išsikepti blynų. Apdovanojimą gavo ir 1a klasės pasirodyme dalyvavęs ilgaplaukis gėlėtasis hipis. Rezultatai paskelbti tokie: trečioji vieta atiteko 1d klasei, antroji - 2b, na o nugalėtojais tapo 4ra už išpūdingą kolekciją „Nuženge“. Naujieji dizaineriai nustebino ne tik kruopščiai atliktu darbu, idėjos originalumu, bet ir pristatymu. Daugiausia apdovanojimų šįkart gavo 2b ir jų kolekcija „Žemės aukos. „Reinkarnacija““ atsiėmė dizainerių dizainerio apdovanojimą, antrosios vietos diplomą bei policijos dovanas. Tačiau sunku nepastebėti jų kolekcijos stebėtino panašumo į praeitų metų nugalėtojų buvusios 4rb darbą. „Plagijuok ir laimėsi!“, - ironiškai atsiduso viena

mokinė. Kaip ten buvo iš tiesų - spręskite patys.

Madų šou nugalėtojai-4ra

Daugelį sužavėjusi 1d kolekcija.

Negalima pamiršti ir instaliacijų konkurso. Visą savaitę mokiniai plūso, dirbo prie savo kūrinių, kad tik pasirodytų geriausiai. Vieniems šis darbas davė vaisių, kitiems - ne. Kas galėjo praeiti pro šalį nesusižavėjęs 4rc „Dangaus teatru“, kuriame puikiai derėjo dailininkų – genijų paveiksliai ir klasikinė muzika, neaikčioti trumpą akimirka nepavėlavęs į 4ra lazerių šou. Stebino 4hb šiaudiniai laiptai (beje, šiomet jų, laiptų, buvo, ko gero, daugiausia – na, kūrėjai, kurgi jūsų fantazija?) Už instaliacijų kūrimą padėkas gavo visi, tačiau dešimt darbų paminėti ypatingai, tai:

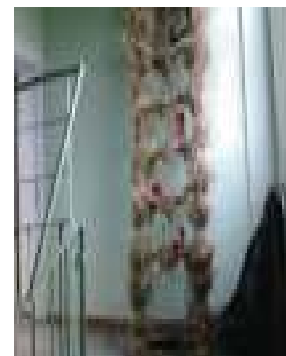
1b - už medžiagų originalumą,

2c - už išpūdzio akibroktą,

4rc - už erdvės pajautimą,

4re - už medžiagų originalumą,

4rb - už erdvės pajautimą,
3a - už kompozicijos lakoniškumą,
4ra - už išpūdzio akibroktą,
4hb - už idėjos sutelkimą,
1a - už kompozicijos lakoniškumą,
1d - už idėjos atskleidimą.
Policijos dovana atiteko 1d klasei.

4 re laiptai.

Na, buvo, kas buvo, visų lauktas renginys baigėsi, iki kitų metų generuosime naujas ir originalias idėjas. Sveikiname visus nugalėtojus, guodžiame nelaimėjusiuosius, peikiame nieko nedariusius ir giriame tuos, kurie negailėjo darbo ir pastangų. Šiltų žodžių vertos ir projekto iniciatorės – pavaduotoja J. Bieliauskienė, dailės mokytoja E. Danielienė ir jai padedanti, V. Račkauskienė, choreografijos mokytojos J. Abramavičienė ir V. Širkaitė, etikos mokytoja D. Paulauskienė, sėkmingai prie projekto veiklos prisidėjęs gimnazijos naujokas – tikybos mokytojas R. Janičius. Na, o jums, gimnazistai, linkime sėkmingai sugrįžti į mokslus ir toliau graužti knygas, rašyti rašinius, traukti šaknis, bet niekada nepamiršti meno. Mes visi galime kurti! Juk „žmogus turi siekti aukščiau negu pasiekia, nes kam tada dangus?“.

Justė

~~~~~

Paparacas: Na, kas dabar pasakys – „nūsirašė, nenusirašė“ mostus, žingsnius ar idėjas šokėjai, dainininkai, madų ar instaliacijų kūrėjai. Ar tik ne piktasis kirminukas, vardu Pavydas, po širdes rausiasi? Gal nelabai paparaciškas, bet tikrai gyvenimo patikrintas požiūris – nugalėtojai neteisiama! Visa kita spręskite patys ☺

Beje, o čia jau paparaciška paslaptis nepaslaptis – pirmojo aukšto koridoriuje taip ir liko rymoti nė vieno vertintojo nepastebėta vienos 4 klasės instaliacija. O gaila! „Sumuštinio dėsnis“: geros idėjos miršta vos užgimusios ☺. Tik gal, mielieji, kitąmet darbus užbaikite iki galo? (Na, bent jau pavadinimą aiškiai užrašykite – baltas lapas, ryškios raidės, o ne markeriu ant apverstos kėdės dugno.)

Sugriauta Bastilija arba... akimirkos iš mokytojų dienos

Oficialioji dalis: Mokytojų diena paskelbta minėtina diena UNESCO iniciatyva. Ja siekiama atkreipti dėmesį į itin svarbų mokytojo darbą. Šią dieną svarbu aptarti ne tik visuotinio švietimo problemą, bet ir mokykloje plintančią rūkymo, narkomanijos, mokinių smurtavimo problemą; spręsti mokytojų atlyginimo klausimą.

Paprastoji dalis: Mokytoja, Gerda neateis į pamoką, šiuo metu kubilą plauna. Tokių ir dar įdomesnių pasiteisimų išgirdo kai kurios mokytojos. Ir visai nepyko – jautė šventės artėjimą ir tyliai (kai kurios ir nelabai tyliai) džiaugėsi – kokie savarankiški, kokie paslaptingi... Kai kurios mokytojų kambarių net atsargiai pasiskųsdavo – tikriausiai maniškiai nieko nedaro, taip ramu... Užtai Mokytojų dieną visos buvo maloniai nustebintos – nė vienos auklėtojos nepamiršo, visus mokytojus pasveikino.

Šventinė dalis: Kuo ypatinga ši šventė? Gal ne dėl svyrančių rankose gėlių puokščių, sakomų kalbų ar deklaruojamos pagarbos ir įvertinimo sunkiai dirbantiems mokytojams. Ir nesvarbu, kad vieni atvažiavo į darbą karieta, kadilaku ar limuzinu, kitus atgabeno šiek tiek barškantis senas „žiguliukas“ ar (kas sunkiai suvokiama ir įsivaizduojama) sausumos laivu pavirtęs pirties kubilas. Šilumos, šypsenų, artumo nepritrūko niekam. O ir sveikinimai pasižymėjo ypatingu originalumu – simboliškai dovanotas obuolys, vitaminų kokteilis ar „jūros akmenėlių“ saują geriausiai liudijo – kasdienybės rutinoje nedingo, „juodam vandeny“ nepaskendo tikrasis bendravimo, supratimo, abipusės pagarbos jausmas.

Ceremoningoji dalis: Kelionės į drabą įspūdžiais mielai pasidalijo

Raudona svajonių mašina atskriejusi A. Kuliešienė...

...ir juodąją svajone – Ž. Zapolskaitė.

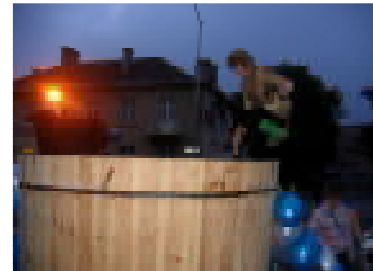
Limuzino prabangą išbandė D. Greblikienė

Kaip karalienę karieta pažai atlydėjo J. Sedleckienė.

A. Antanavičienė atžygiavo kariūnių gretose,

o T. Jurevičienė, pasirodo, linkusi keliauti netradicinėmis transporto priemonėmis.

Intymioji – sentimentalioji dalis: Juk ne taip svarbu, kuo atkeliausi ☺! Kur kas svarbiau, kokie žmonės šalia tavęs ☺...

Šaunūs cirko artistai,

patikimi žygio draugai,

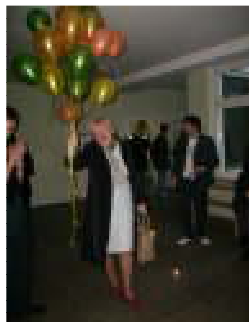
egzotiški nepažįstamieji

ar kilnūs dvariškai .

Ieva

Paparacai: O kaip norėtusi, kad spalio 5-oji nebūtų vienintelė diena, kai nuo savotiškų pjeđestalų nulipa visi – ir mokiniai, ir mokytojai. Vieni atsisakytų jaunatviškų ambicijų ir maksimalizmo, tikėjimo, kad jie ir taip viską žino ir moka, o tos vyresnės kartos vertybės ir patirtis – na, ką jūs! – juk jau seniai atgyveno. Kiti – absoliutaus žinojimo, tų žinių sureikšminimo ir teisiųjų sindromo. Spalio 5-oji - vienintelė diena, kai sugriūva Bastilija ir abi kariuomenės stoja vienon barikadų pusėn. „A la guerre com a la querre“ (kare kaip kare, pranc), bet geriau tų sugriautųjų nebestatytumėm iš naujo ☺

Argumentų, manau, nebereikia

„Rose smell“ – dar negirdėjote?

„Rose smell“... Šiek tiek nostalgija dvelkiantis pavadinimas? Susipažinkite, tai nauja gimnazisčių alternatyviosios muzikos grupė, kurią girdėjo nedaugelis. Tačiau grupės narės Marga, Sima, Skaistė ir Justė tikisi, kad jas dar tikrai išgirs, ir ne tik Jonavoje. Pamaniau, kad būtų įdomu sužinoti, kas gi jos tokios ir ką kuria, todėl ilgai nelaukusi nukulniau į valgyklą, kur, kaip ir tikėjausi, radau visas keturias. Merginos ilgai neįkalbinėjamos sutiko atsakyti į kelis rūpimus klausimus.

Kada susibūrėte ir kodėl? *Susibūrėme prieš vienerius metus. „Perdozavusios“ roko supratome, kad galime kurti muziką, kuri mums pačioms patiks.*

Kodėl būtent toks jūsų grupės pavadinimas ir ką jis reiškia? *Pavadinimą galvojome tikrai ilgai... labai ilgai (juokiasi). Bet artėjant pirmam koncertui buvome užspeistos į kampą ir tame kampe gimė „Rose smell“ - rožės kvapas. Nežinau, kodėl būtent toks. Matyt, geriausiai skambėjo iš visų, kuriuos buvome sugalvojusios.*

Kiek pasirodymų jau buvo? *Koncertuoti pradėjome nesenai, iki tol repetavome, repetavome, repetavome, todėl grojome tik dviejuose*

koncertuose. Po savaitės pasirodysime dar viename, kuris vyks Vydiskėse, festivalyje „Rokas kaime“.

Kiek dainų jau yra jūsų repertuare? *Savos kūrybos – penkios bet grojame ir įvairius „koverius“.*

Kokia pirmoji jūsų sukurta daina? *„I don't care“.*

Kokia Jūsų muzikinė patirtis? Kaip išmokote groti? *Lankėme muzikos mokyklą, bet nė viena negrojome tais instrumentais, kuriais grojame grupėje. Gitaromis išmokome groti savarankiškai, o Margą valdyti būgnų lazdeles pamokė draugai.*

Ar seniai muzikuojate? *Justė pradėjo muzikuoti tik gimus (juokiasi). O įvairiais instrumentais groti pradėjome vaikystėje.*

Kokie Jūsų ateities planai? *Užkariauti pasaulį (juokiasi)! O jei nepavyks, tai bent daug koncertuoti.*

Ko palinkėtumėte „Aukuro“ skaitytojams? *Svajoti ir siekti savo tikslo!*

Su „Rose smell“ bendravo Justė. Ačiū už dėmesį. Šypt

Kurie gimnazistai geriausiai pažįsta savo šalį?

Didžiausias Lietuvoje visuomeninis projektas „Drąsinkime ateitį“, Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerija ir Lietuvos žurnalistų sąjunga 2007 m. spalio 25 d. ragino būti pilietiškais ir švęsti Konstitucijos dieną. Šiomet Konstitucijos dienos proga buvo organizuoti Konstitucijos egzaminas bendrojo lavinimo mokyklose. Moksleiviškas, jaunatviškas renginys - testas „Ką žinau apie savo šalį?“. Testą sudarė 25 klausimai. Buvo klausimų apie Lietuvos himną, kaip sudaroma santuoka, kokia yra valstybinė religija ir kitų kitokių.

„Kai šalyje tiek visuotinio abejingumo, intrigų ir nesutarimų, turime atsigręžti į pradžią. Juk prieš daugiau nei 15 metų nekėlėme pilietinės tapatybės klausimo, eilė prie duonos neerzino, nes nebuvo kito pasirinkimo – tik kantrybė, neieškojome kelių svetur, o stengėmės išsaugoti ir puoselėti tai, ką turime brangiausio – laisvę, nepriklausomybę, tautą. Šiandien siekiame sukurti dar vieną pilietinę tradiciją, dar vieną išsiilgtos tautos vienybės simbolį, kuris Konstitucijos dieną burs mus prie lietuviškumo, pilietiškumo ir tautiškumo šaltinių“, teigė „Drąsinkime ateitį“ projektų vadovė Agnė Zalanskaitė.

Mūsų gimnazijos moksleiviai noriai palaikė projekto rengėjų iniciatyvą ir dalyvavo teste. Geriausiai sekėsi: Kristinai Kolesnikaitei, 4 ra, Ritai Stankutei, 4re, Povilui Vaičiui, 4rd, Brigitei Slavinskaitei, 4 ha, Modestai Rinkevičiūtei, 4rc, Konstantinui Zakalskiui, 4rc, Vaivai Adamonytei, 4rc, Justui Brazauskui, 4ha, Linui Samardokui, 4rc, Akvilei Monkevičiūtei, 4rc. Nors testo klausimai nebuvo labai sudėtingi, pasitikrinti žinias tikrai verta. Smagu, kad nelikome abejingi.

Greta

Dar viena tradicija?

Ar daug kas paklaustas išvardytų visas Lietuvoje minimas atmintinas ir švenčių dienas. Juk labia dažnai, kokia šiandien šventė, susimąstome tik pamatę plėvesuojančias vėliavas ar išgirdę naujausias žinias per televiziją. Spalio 25 dieną gimnazijoje atlikome eksperimentą. Apklausėme 72 mokinius, iš kurių 23 nežinojo, kad šiandien minima Konstitucijos diena, užtat visi puikiai žinojo apie nerūkymo dieną gimnazijoje. Pasidomėjome, ar toks renginys reikalingas.

Dauguma manė, kad jei ši akcija ir nepaskatins gimnazistų mesti rūkyti, tai apie žalą, kurią jie daro ne tik sau, bet ir aplinkiniams, tikrai privers susimąstyti. Tačiau visi, kaip susitarę, išsakė mintį, kad masinį rūkymą tokiu būdu galima pristabdyti tik vienai dienai, nors ir šiandien dalis mokinių, užuot žiūrėję informacinius video vaizdelius, mieliau rinkosi įprastines pamėgtas rūkymo vietas už gimnazijos tvoros. **(Paparacas:** gerai, kad masinį – visuotinį rūkymą gimnazijos

patalpose pavyko išgyvendinti. Ką gi, mažas žingsnelis, bet teisinga kryptimi.) Keli gimnazistai primygtinai teigė, kad šis renginys atnešė daugiau žalos, nei naudos. Mat jie pastebėjo, jog šiaip jau nerūkantys projekto dalyviai susidomėję video medžiaga ėmė į rankas cigaretes ir pabandė įsitikinti, ar tikrai pajus žudantį jos poveikį. Taigi rūkalių gretos galėjo dar labiau padidėti, o juk taip lengva priprasti... **(Paparacas:** Mano močiutė sakydavo: „Jei visi šoks pro langą ar kiš į ugnį pirštus, ir tu taip darysi?“. Vis atsiranda paklūstančių miniai, o taip norime būti originalūs...)

Ypatingai nuliūdino faktas, kad 18 iš 72 apklaustųjų gimnazistų rūko nuolat, nors puikiai žino, kaip tai kenksminga. Daugelis žalingą potraukį vadina tiesiogipročiu, kitiems tai būdas atsipalaiduoti. Tie, kurie rūko jau kelerius metus, teigia, kad jokie poveikio nejaučia, tačiau jau yra ir jaučiančių dusuliuką, rytais nei iš šio, nei iš to pakostinčių.

(Paparacas: lašas po lašo, anot liaudies išminties, mano mielieji, turbūt ne tik akmenį pratašo!). O koks šokiruojantis faktas, kad dauguma rūkalių jau dabar „sutraukia“ po visą pakelį cigarečių!

Džiugu, kad daugelis gimnazistų suvokdami, jog rūkymas trumpina ir taip ne per ilgą mūsų gyvenimą, norėtų atsikratyti šio žalingoipročio. Bet buvo ir tokių, kurie nė kiek nesigaili, kad pradėjo, o visą antinikotininę propagandą vadina beveik „pasakėlėmis iš rūsio“.

Visgi, mielieji, susimąstykite, kas geriau: paklusti miniai, pritapti prie per pertraukas ramstančių dar gana tvirtai stovinančią gimnazijos tvorą, ar rinktis saugų ir sveiką gyvenimo būdą ir netrumpinti nei savo, nei aplinkinių gyvenimo kenksmingais dūmais. Rinktis jums!

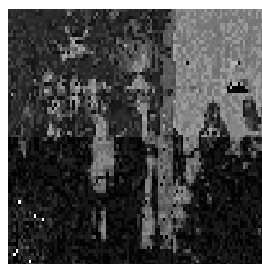
Roberta ir Ona

Paparacas: beje, atrodo, rūkyti visai nebemadinga, net televiziniai žvaigždūnai demonstruoja sveiką gyvenimo būdą iškalbingai užklijuodami viešo rūkomojo duris. Ka jau kalbėti, apie estetiką: gaivų burnos ir drabužių kvapą, dantų ir odos spalvą. Jei dar neįtikinau, užėik į www.metacafe.com svetainę ir paieškos langelyje įrašyk pavadinimą „Still Smoking? Watch This!“ Madinga būti sveikam!

Aukuras

Aš žinau, ką Jūs veikėte nerūkymo dieną!

Po krikštynų lyg po košmariško sapno atsibudęs, nutariau, kad gimnazijoje gyventi galima, bet stebėti aplinką kuo įdėmiausiai būtina. Kad vėl kokie netikėti „krikštytojai“ neužkluptų. Taigi dabar lengviau praslystumėte pro visus (mokytoja sakė, devynis?) pragaro ratus, nei pro mano žvitrias akis. Na, ką pasakysit, gėlytės? Žydėjote ir „bujojote“ visoje Gėlių gatvėje, o, grįžę į mokslo šventovę, suglaudę ausis spoksojote filmukus apie rūkymo žalą, kuriuos „bedūmodami“ (bedūmydami, betraukdami, bepūsdami dūmą – gal ir mane už tokį naujadarą gryniosios kalbos mylėtojai į kokią knygą aukso raidėmis įrašys?) už kampo ir sukurpėte. Vadovaujantės sena sibirinių ruonių patarle – „Gert tai gersiu, bet rūkyt tai nemesiu“?

Žydintys gimnazistai

Nagi nagi, tik nereikia vaidinti bevalių, nes dar metelius taip „padūmosite“ ir ponas bebras jau niekada nebeprisims į savo salą.

Na ir ko gi žiūrite? Norite daugiau? Griebkite. Techno meno dienos – tai unikalūs, netradiciniai, žavūs, originalūs renginys, skirtas skatinti jaunimą vaikščioti galvomis. Kas be ko, ir pradėsiu nuo to, kad prie techninių nesklandumų jūs nepratę, matyt, kai gandras jus atnešė, viskas vyko labai sklandžiai. Judame toliau. „Persiprašau“, jūsų šiemetinis avangardo dienų devizas – „Plagijuok ir laimėsi“? Nuvylėte senąjį Draivą, iš tų nervų per etikos pamoką vytytinsiu jautieną. Kas dar? Užsišaldę mokytojai, kurie grįžę namo atlieka įvairius ritualus, kad techno meno dienos sunyktų. Sveikatos Jums, Būkite Palaiminti!

Ok, dw, nes dar pasismaugsite iš juoko.

Jūsų Draivas Padvalinskis

Gruodžio dangus bus žvaigždėtas

Kitą mėnesį oras bus įprastas šiam metų laikui. Atrodo, pagaliau sulaukėme tikrosios žiemos – kabinetuose bus ramiai šilta, sielose ramu, o už lango, ko gero, dominuos balta spalva (bent jau svajonėse). Bus pastebimas šioks toks ketvirtokų populiacijos judėjimas, pastarieji neramiai migruos iš kabineto į kabinetą, kadangi artėja pirmojo pusmečio ciklonas. Gruodį visos jėgos jis dar nedemonstruos, tačiau šiokios tokios įtakos (atšalimas pakaitom su netikėtu atmosferos įkaitimu) gruodžio orams ir nuotaikoms turės. Bet viskas baigsis taikiai Kalėdų ir turtingo Kalėdų senelio laukimu.

„Aukuro“ orų tarnyba

S
K
E
L
B
J
M
A
J

DĖMESIO!!!

Esi aktyvus?
Kūrybingas?
Negali gyventi be sporto?
Mums reikalingas Tu!!!
Ateik į „Aukurą“, jei negąsdina žodis

SPORTOZAURAS

Ar jau laukiate Kalėdų?

Ramybės, tylos, stebuklo laukimo metas... Ar gali būti geresnis laikas kūrybai? Pažvelkite į tokias ryškias ilgiausios nakties žvaigždes, įkvėpkite ledinio šalčio ir... imkitės darbo.

Visus visus visus

Kviečiame dalyvauti kūrėjų **KONKURSE**.

Geriausiams – garbė ir prizai!
Informacijos ieškokite lietuvių kalbos kabinetuose.

Iki... kito numerio

Ir vėl tenka tarti „iki“, o gal „sudie“? Sunku nusakyti, apie ką norėtūsi kalbėtis kitame numeryje. Gal dar apie tai negalvoti. Tik plaukti laiko laiveliu, atvėrus „čakras“ pasauliui (o mūsų pasaulis juk – gimnazija). Taip savaime atplauks temos, neišmokta pamoka ar gautas nepatenkinamas pažymys padiktuos nuotaiką, o kažkieno surengta šventė ar netikėtai išstartas geras žodis išsklaidys liūdesį. Gaila, kad šiame numeryje liko nepastebėta Šiaurės šalių savaitė – tiesiog triukšmingų įvykių sukury kažkur dingo ramus ir dvasingas kalbėjimas. Iš klaidų mokomės, kartais ir skaudžiai. Gražaus Kalėdų laukimo ☺.

Paparacai

Redakcijos būstinė: 204 kabinetas
Bosas: Viktorija
Dešinioji ranka: Justė
Plunksnagraužiai: Žavinta, Asta, Greta, Agnė, Roberta, Kotryna, Ona
Paparacai: ????
Kažkas, laikinai einantis sportozauro pareigas ☺

Kitame numeryje skaitykite:
SGKL apžvalga.
Kalėdų laukimo apžvalga
Valgyklos aktualijos
Aktualijos.
Nauji Draivo Padvalinsko pastebėjimai.
Stiliuko tęsinys
Paparacų pastabos ir...